

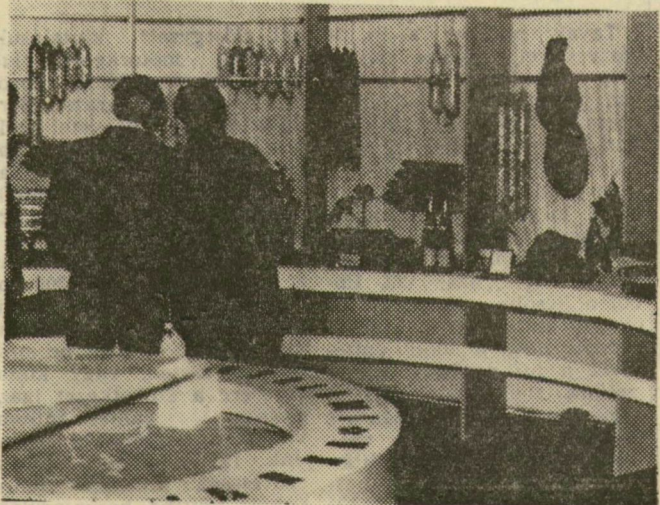
Ma este zár a Szegedi Ipari Vásár

Jugoszláv kiállítók napja — Eseménydús hét vége

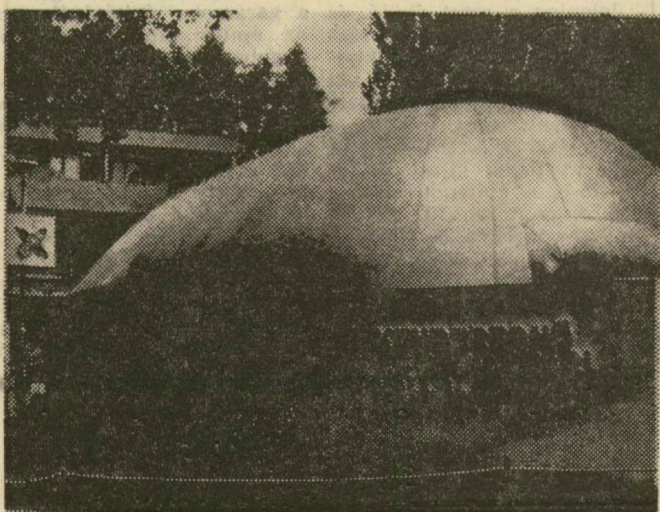
Tegnap, szombaton a jugoszláv kiállítók napját rendezték meg az ipari vásáron. Délelőtt 9 órakor az újságírók klubjában Josip Beherano, a szabadkai vásár igazgatója tájékoztatta a hazai és a külföldi újságírókat. A sajtótájékoztatón megjelentek a Csongrád megyei és a szegedi pártbizottság és tanácsok képviselői is. A jugoszláv kiállítók képviselője elmondta, hogy immár ötödik alkalommal vesznek részt a szegedi vásáron, s az idén nem csupán Szeged jugoszláv testvérvárosának, Szabadkának iparvállalatai jöttek el, hanem a Vajdaság más városából, s az ország távolabbi helyeiből is elhoztak termékeiket a kiállítók.

Eredményesnek és hasznosnak ítélte a jugoszláv vásárigazgató a szegedi ipari seregszemlét, amely jól szolgálja a magyar és a jugoszláv kereskedelmi kapcsolatokat, s kishatármenti árucserét és termelési kooperáció további kiszélesítését. Megtudtuk azt is, hogy a mostani vásáron eddig több mint egymillió dolláros üzletet realizáltak és közel kétfélmillió dolláros üzletkötés áll perfektuálás előtt. A jugoszláv partnerek autófelszerelési cikkeket, harisnyákat, élelmiszeripari termékeket és bútortokat szállítanak nagyobb mennyiségben. A becsei mezőgazdasági kombinát, amelynek Flóra márkájú szörpkonzentrátuma a szegedi vásár különdíját is elnyerte, 15 ezer dollár értékben kötött szerződést szegedi partnerrel, hogy Flóra-szörpöt szállít meg az idén.

A szabadkai vásár igazgatósága bejelentette, hogy a szomszédos testvérvárosban 1971. október 2—11. között rendezik meg a hagyományos ipari vásárt, amelyen a szegedi és magyar vállalatok 700 négyzetméter alapterületen mutatják be áruikat. A sajtótájékoztató után a jugoszláv kiállítók fogadást adtak a Hungária-étteremben. A fogadáson megjelent Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, dr. Biczó György, a szegedi városi tanács elnöke és Papdi József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezetője is. Ott voltak Szabadka város vezetői: Bagó Károly, a szabadkai városi tanács elnöke, Savanya István, a szabadkai pártbizottság helyettes titkára. A fogadáson Josip Gábrity, a szabadkai városi tanács titkára mondott pohárköszöntőt.

A híres szegedi Pick-szalámi első díjat kapott a kiállításon. Az egyszerű háziasszony valószínű arra gondol a húspár bemutatáskor, hogy milyen jó lenne a hentesüzletekben is olyan szép és friss húsuakat kapni, mint amilyent a kiállításon látott

A Trikoplán ponyvaanyagból készített kiállítási sátorcsarnok. Nagy sikere van a KSZV újszerű anyagának

Az utolsó előtti napon tartott szakmai bemutatót az Agria-bútorgyár, amely Egerből hozta el termékeit a vásárra. Mivel a hét végén sok hazai és külföldi vendég látogatott el Szegedre, így az ipari vásáron is nagy volt a tolongás. A tárgyalóterekben az üzletemberek írtak alá jelentős szerződéseket. Az utóbbi időben híressé vált szegedi újdonság, a Trikoplán ponyva iránt igen csak megnőtt az érdeklődés. A Kenderfonó és Szővőipari Vállalat bemutató-sátra önmagában is látványos. A vállalat vezérigazgatója elmondta, hogy az Autókereskedelmi Vállalata szegedi vásáron öt darab, egyenként 500—600 négyzetméter alapterületű, léghordós sátrat rendelt a szegedi kenderfeldolgozóipartól.

Ugyancsak kapósak a polipropilén anyagból készített és konfekcionált autotextiliák is, amelyből „bevezetesként” ezer garnitúrát kértek a szegedi gyártól az Autókereskedelmi Vállalat képviselői.

Tegnap már a kora délutáni órákban belépőjegyet váltott a vásár hatvanezeredik látogatója is, Tari Sándorné ruhagyári munkásnő. Szeged-baktói lakos, akinek a budapesti AUTÓFEM Ktsz egy autópessz kávéfőzőt ajándékozott. Egész szombat délután, s este felé is nagy tömeg kereste fel a vásárt, s minden bizonnyal mire ma este bezárják a XXVI. Szegedi Ipari Vásár kapuit, több mint hetvenezer fizető vendéget „könyvelhetnek el”, ami a szegedi vásárok történetében rekordnak számít.

A maradiság hadállásai

Az elmúlt napokban, hetekben egész sor hivatalos megnyilatkozás, táncsközös, vizsgálat foglalkozott a nők helyzetével. Pontosabban azzal, hogy miként valósítják meg a gazdasági, társadalmi életben, általában az életben a nők helyzetéről tavaly hozott nagy jelentőségű párhatarozatot és a megfelelő kormányintézkedéseket.

Örvendetesek ezek a rendkívüli „nőnapok”, „nőhetek”, bár feléleszthetnek olyan hiedelmeket is — akár az intézkedésre hivatottak, akár az érdekeltek körében —, hogy a nőkérdést, most egyszerűen, vagy nem egyszerűen, de „megoldjuk”. A lényeges mégis az, hogy a nők politikai, gazdasági, szociális helyzete most a népfrontmunkában, a kohó- és gépipari tárcánál, a vasas-szakszervezetben napirenden van, és remélhetőleg marad, és másutt is napirendre kerül.

Hogy a kérdés kampányszerű „felvetésével” nem megyünk sokra, nem elméleti feltételezés, hanem gyakorlati következtetés, éppenséggel a már elvégzett, vagy folyamatban levő vizsgálatokból. Ha például azokat a vállalatokat nézzük, amelyekben túlnyomórészt vagy nagy számban nők dolgoznak, akkor könnyű belátni, hogy már csak anyagi okokból sem lehetséges rövid időn belül minden sürgető problémát megoldani.

Pedig nem is az anyagiak támasztják a legsúlyosabb akadályt. Az indokolatlan bérkülönbségek fokozatos csökkentésére, majd megszüntetésére például megfelelő terv készíthető, amit össze lehet egyeztetni a vállalat anyagi körülményeivel, lehetőségeivel. Még a kisgyermekes vagy családos asszonyok harmadik műszakjának megszüntetése is megoldható. A képzettséggel kapcsolatos tennivalók már bonyolultabbak. Egyrészt igen nagy feladatok állnak ezen a téren a vállalatok előtt, hi-

szen még mindig sok a szakképzetlen, tanulatlan asszony és leány, másrészt ezzel kapcsolatban már bizonyosfajta ellenállással is számolni kell. Nem is szólva a családok tényleges nehézségeiről, leköltöztetéséről, amit ugyancsak nem lehet figyelmen kívül hagyni.

Mégsem ez a fajta „ellenállás” a leg-problematikusabb, hanem sokkal inkább az az ellenérzés, amit az ilyen kötelezettség nemritkán az intézkedésre és a nehézségek elhárítására hivatottak körében kelt. És ezzel elérkeztünk a legfontosabbhoz, a szemlélethez. Persze, egyre ritkábban találkozunk olyan vezetővel, aki nyíltan hangoztatja maradi álláspontját. De nincs is „szükség” erre. Akár a már említett szakképzést vizsgáljuk, akár a nőkre nézve ártalmas munkahelyeket, vagy a többgyermekes asszonyok gondjait, netán a csecsemőjüket gondozó anyák visszatérését — annyi tényleges nehézséggel találja magát szemben az illetékes vállalat vezető, hogy bőven van mibe belekapaszkodnia. És még csak azt sem mondhatja senki, hogy az „egyéb” szempontok lényegtelenek, elhanyagolhatók.

Mindez azonban csak azt bizonyítja, hogy manapság, amikor a tervek kielégítő végrehajtása is, a hatékony gazdálkodás is elsődendő követelmény, a tördés a nők foglalkoztatásának sajátos kívánalmával éppen annyira az! És ezért jelentős, részben szemlélet kérdése, közszellem kérdése, hogy egyik vagy másik helyen mire mennek a feladatok megoldásában.

Akadnak még, akik úgy védelmezik a férfiak — természetesen gondosan titkolt — „előjogait”, mint az utolsó hadállásokat, amit ments isten földjén. És nem veszik észre, hogy mennyire idejétmúlt magatartás ez. És elsősorban ezért káros, nevetséges.

B. J.

A fiataloké lesz a Kis Dávid-palota

Döntöttek három régi belvárosi lakóház sorsáról

Régóta az érdeklődés középpontjában áll három nagy belvárosi lakóház sorsa: a Széchenyi tér 15. (Kis Dávid-ház), a Horváth Mihály utca 9. (Takaréktár utca sarkán, ahol a patika van), és a Bartók Béla tér 9. (átjáró ház a Hajnóczy utca felé) számú épületek. Mind-egyikről megírta már lapunk is, hogy jelenlegi állapotukban már nem sokáig lakhatók.

Ezek az épületek korukat és méretüket tekintve a város jelentős épületei közé sorolhatók, de sorsukkal kapcsolatban az ingatlankezelő vállalat az utóbbi években mégsem tudott egyértelmű állásfoglalást kialakítani.

Széchenyi tér 15.

A Kis Dávid-ház teljes tömböt magába foglaló épülete szervesen illeszkedik a belváros történelmire, kialakult városmagjába. Földszintjén eredetileg is üzletek voltak, az emeleteken lakások. Az átalakítások következtében a lakások alaprajzi elrendezése meglehetősen bonyolult, a szobák többsége úgynevezett zsák-szoba, a Széchenyi tér felőliek az Országos Építési Szabályzat alapvető előírásainak sem felelnek meg.

Az épület földemelő fából vannak, ezek megérték a cseréret, a terhet hordó szerkezetű falak azonban vannak olyan erősek, hogy a földemelőből adódó nagyobb súly viselésére is alkalmasak. A számításokból egyértelműen kiderült, hogy a lakások felújítása nem gazdaságos, korszerűségük sem biztosítható. Így született meg az az elgondolás, hogy a jelenlegi 42 lakást magában foglaló épületet más célra használják fel.

Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy az épület megjelenése közelebb áll a középület, mint a lakóház jellegéhez, s a Belvárosban valóban szükség van a kereskedelmi és közintézmény-hálózat bővítésére.

A döntés tehát úgy szól, hogy az épületet fel kell újítani, de úgy, hogy lakóház jellege megszűnjék. Földszintjén megmaradnak az üzletek, az első emeleten — és szükség szerint az udvartér beépítésével — Ifjúsági Ház kap helyet, a második emeletre irodák kerülnek. A városi tanács kereskedelmi osztálya az irodákra pályázatot ír ki, az építési osztály pedig gondoskodik az átalakítás programtervének elkészítéséről. A programtervek és a pályázat eredményét 1971. december 31-ig kell a tanács végrehajtó bizottsága elé terjeszteni.

A tetőszerkezetet és a bádógosmunkát jelenleg újítja fel az ingatlankezelő, a továbbiakban is csak az életveszély elhárítása érdekében feltétlenül szükséges teendőket végzik el.

Horváth Mihály utca 9.

A Takaréktár és a Horváth Mihály utca sarkán levő épület elavult szerkezetének javítása már 1962 óta foglalkoztatja az ingatlankezelő vállalatot. Azóta a tervező többször módosult, mivel a felmerült megoldások minden esetben elmentmondtak a gazdaságosság követelményeinek. Jelenleg az IKV több száz ezer forintot költséggel életveszély-elhárítási munkát végez az épületben, megerősíti a salakbeton födémeket. De ez legfeljebb két évre hosszabbítja meg a ház életét.

A házban 18 lakás van, társbérletekkel, igen rossz szobabeszereléssel. A földszinten több üzlethelyiség található.

Az épületet a födémek kicserélésével át fogják építeni, mégpedig úgy, ber 30.

hogy a meglevő alaprajzi kötöttségekhez igazodóan nagy alapterületű, korszerű lakások jöjjenek létre. A mellette álló Horváth Mihály utca 7. számú épület és a tömbbelső melléképületeinek szanálását pillanatnyilag nem sürgeti a szerkezet állapot, mégis célszerűnek találják a sarokház felújításával egyidejűleg lebontani. A Horváth Mihály utca 7. számú ház műemlék, a városi főépítész szerint azonban a Műemlékvédelmi Felügyelőség lebontása ellen nem tesz kifogást.

A felújítást 1973. március 1-én kell megkezdeni.

Bartók Béla tér 9.

Az épületben 31 rossz alaprajzú, társbérleti lakás és több közintézmény van. A teherhordó falak jó állapotúak, a födémek vegyesen, kavicsbetonból és salakbetonból készültek, ezek elavultak. A homlokzat rendkívül elhanyagolt.

Az itt is elvégzett számítások eredményeképpen a városi tanács végrehajtó bizottsága úgy határozott, hogy az épület teljes felújításától el kell tekinteni, csak az életveszély elhárítása érdekében szabad a szükséges részeket átépíteni. Mivel a közintézmények korábban nagy költséggel rendbe hozták az őtérületekön levő födémeket, további működésüknek sincs akadálya. A bérloket azonban 1971. és 1973. között kell költöztetni és a felszabaduló lakásokat véglegesen többé nem szabad kiutalni, hanem azokat úgynevezett átmeneti lakásokként hasznosítani. Az épület szanálása az ötödik ötéves terv idején lesz időzerű.

A Bartók Béla téri lakó-tömb átépítésével függ össze, hogy a Hajnóczy utca egy szakaszát, a Jósika utcától a Hajnóczy utca 13. számú épület kapubejárataig a forgalom elől lezárják, s játszóutcává alakítják. Ennek határideje 1971. október 30.

Koszorúzott a szíriai külügyminiszter

Abdul-Halim Khaddam, a Szíriai Arab Köztársaság miniszterelnök-helyettese, külügyminiszter — aki Péter János külügyminiszter meghívására hivatalos látogatáson tartózkodik hazánkban — szombat reggel megkoszorúzták a magyar hősök emlékművét.

A koszorúzási ünnepségnél jelen volt Hollai Imre külügyminiszter-helyettes, Hantos János, a Fővárosi Tanács elnökhelyettese, Koltai Vilmos vezérőrnagy is. Ott volt dr. Mohamed Zaharia Ismail, a Szíriai Arab Köztársaság budapesti nagykövete, valamint a szíriai külügyminiszter kíséretében lévő személyiségek.

A szíriai külügyminiszter ezután a Balatonhoz utazott.

Több mint 240 ezer tonna áru a magyar tengerjárókon

Szombaton rádiótelefon-üzenet érkezett a MAHART-hoz: kifutott a „Budapest” Afrika nyugati partjaitól, hogy augusztus 9-re elérje Európát. A „Budapest” július 1-én indult Buenos Airesből, megakadva földidődarával (kiváló takarmány), kávéval s más dél-amerikai áruval. A mintegy 12 000 kilométeres utat 40—45 nap alatt teszi meg a hajó, s évente háromszor fordul meg a két kontinens között.

A „Budapest”-nél is nagyobb távolságra jár a „Hungária”, amely Indiába szállít magyar vasútár. A 20 000 kilométeres utat oda-vissza 130 nap alatt teszi meg, így évente csak kétszer tud fordulni.

A két „óriási” távolságon közlekedő hajón kívül 16 magyar tengerjáró úszik a föld különböző részein. A 18 hajó összesen 241 000 tonna árut szállított az év eddig-

eltelt részében. A „Duna”, a „Rába” és a „Tisza” — valamennyi több mint 4000 tonnányi árut képes egyszerűen felvenni — török cementet szállított a Duna deltájába, ahol ezt magyar uszályokra rakták át, visszafelé pedig magyar és csehszlovák árut vittek a Közel-Keletre. A többi hajó a Földközi-tenger nyugati medencéjében, az Adrián és a Fekete-tengeren közlekedik.

Telt ház a Balatonnál

A hét végi kellemes időjárásban ismét idegenforgalmi célpont lett a Balaton. Szombaton már a délelőtti órákban valóságos népvándorlás indult meg a magyar tengerhez. Az osztrák és a csehszlovák határ felől valóságos gépjármű-karavánok érkeztek. A szállodák, motel-